

РЕШЕНИЕ

№ 20970

гр. София, 27.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев
Ралица Рачкова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1562** по описа за **2026** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по повод подадена касационна жалба от Председателя на Комисия за противодействие на корупцията чрез юрк А. с редовно пълномощно срещу Решение № 19 от 05.01.2026г. по НАХД № 6354/2025г. на СРС, с което е отменено НП № КПК-НП-34 от 18.02.2025г. на Председателя на КПК.

В проведеното съдебно заседание касаторът се представлява от юрк А. с редовно пълномощно. Поддържа касационната жалба и претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на хонорара на насрещната страна.

Ответникът по касация се представлява от адв. К., която оспорва жалбата по съображения, изложени в подробни писмени бележки.

Представителят на СГП заявява становище за неоснователност на касационната жалба.

Настоящият състав на АССГ, като съобрази данните по делото, становищата на страните и въз основа на закона, намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок и от заинтересована страна, чието НП е отменено.

Разгледана по същество, жалбата се явава неоснователна, поради следното:

От фактическа страна съдът установил следното: УМБАЛ „Царица Йоана - ИСУЛ“ ЕАД е публично предприятие, като едноличен собственик на капитала е Министерство на здравеопазването. Със заповед № РД-16-136/23.02.2021 г. на министъра на здравеопазването бил открит конкурс за избор на членове на органи за управление на лечебното заведение за позиции, както следва: 1.независим член - един; 2. представител на държавата - един; 3. представител на

държавата - един, който отговаря на изискванията на чл. 63, ал. 1 от Закона за лечебните заведения. В резултат на проведения конкурс на първо място били класирани следните лица: по позиция 1 - независим член – Б. М. П.; по позиция 2 - представител на държавата - проф. д-р Й. В. У.; по позиция 3 - представител на държавата, който отговаря на изискванията на чл. 63, ал. 1 от Закона за лечебните заведения – Л. Л. П.. С протокол № РД-16-285/15.04.2021 г. на едноличния собственик на капитала на посочените лица били определени за членове на Съвета на директорите дружеството, като Б. П. бил избран за председател. Това обстоятелство било вписано в Търговския регистър на 21.04.2021 г. С протокол № РД-16-274 от 19.06.2024 г. на едноличния собственик на капитала на УМБАЛ „Царица Й. - ИСУЛ ЕАД за членове на Съвета на директорите били определени К. Н. – независим член, Й. У. и Л. П. – представители на държавата, като на 25.06.2024 г. в ТРРЮЛНЦ жалбоподателят П. бил заличен като член на Съвета на директорите. На 14.08.2024 г. в дирекция „Публичен регистър“ на КПК била направена проверка на получените и вписаните в регистрационните дневници декларации за имущество и интереси на лицата, които са задължени по ЗПК да подават декларации за имущество и интереси по чл. 51, ал. 1, т. 1-7, т. 10 във връзка с чл. 52, ал. 1, т. 3 от ЗПК в едномесечен срок от освобождаване от публична длъжност. При проверката свидетелката М. М. - заемаща длъжността главен инспектор в дирекция „Публичен регистър“ на КПК, приела, че Б. П., като член на Съвета на директорите в Университетска многопрофилна болница за активно лечение „Царица Йоана – ИСУЛ“ ЕАД е задължено лице по чл.6, ал.1, т.50 от ЗПК и не е подал в законоустановения срок декларация по образец съгласно чл. 52, ал. 1, т. 3, вр. чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК. С оглед на това, П. бил поканен да се яви в КПК за съставяне на АУАН, но същият посочил, че не може да яви лично и да бъде съставен в негово отсъствие. Свидетелката М. съставила акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № КПК-АУАН-ПР-2109/23.08.2024 г. срещу Б. П. за извършено на 26.07.2024 г. нарушение на чл.52, ал.1, т.3, вр. чл.49, ал.1, т.2 от ЗПК. Актът бил съставен в отсъствие на нарушителя, като впоследствие на 03.09.2024 г. препис бил връчен на П., който вписал, че има възражения. Въз основа на съставения АУАН било издадено обжалваното наказателно постановление № КПК-НП-34/18.02.2025 г. от за председател на КПК, с което на основание чл. 115, ал.1 от ЗПК на П. било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1600 лева за извършено нарушение на чл. 52, ал.1, т. 3, вр. чл. 49, ал.1, т. 2 от ЗПК. НП било връчено на 03.04.2025 г.

От правна страна съдът извел: констатирал, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в сроковете по чл.34, ал.1 и ал.3 ЗАНН. В хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, обосноваващи отмяна на НП. АУАН и НП са издадени в предвидената от закона форма и със съдържанието, предвидено в чл. 42, съответно - чл. 57 ЗАНН. Обстоятелствата по извършване на нарушението са описани ясно, конкретно и в съответствие с изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, като са посочени и нарушените законови разпоредби. Налице е съответствие между АУАН и НП относно основанията, въз основа на което се приема, че П. е задължено лице по чл.6, ал.1 от ЗПК, като и в двата процесуални акта в тази връзка е посочена т.50.

Съдът обаче извел, че жалбоподателят не е осъществил нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната му отговорност, доколкото не се явява задължено лице по чл.6, ал.1, т.50 от ЗПК, респективно не е имал задължение да подаде декларация за имущество и интереси на основание чл. 52, ал. 1, т. 3, вр. чл. 49, ал. 1, т. 2 ЗПК в едномесечен срок от освобождаването му от длъжност. П. е заемал длъжността член на Съвета на директорите в публично предприятие по смисъла на чл.2, ал.1, т.1 от Закона за публичните предприятия (ЗПП) - търговско дружество с над 50 на сто държавно участие в капитала, респективно не попада сред

изброените в чл.6, ал.1, т.50 от ЗПК бюджетни учреждения, организации и лица, а представлява дружество по смисъла на т.51 от същата разпоредба. Предвид това, приел за основателни са доводите в жалбата, че изначално членовете на органите на управление на публичното предприятие УМБАЛ „Царица Йоана – ИСУЛ“ ЕАД са задължени лица по т.50, както е прието в АУАН и НП. Видно било от събраните в хода на делото доказателства и изричната справка от МЗ (явяващ се едноличен собственик на капитала), обаче П. е бил независим член на Съвета на директорите, а не представител на държавата. По аргумент от разпоредбата на чл. 23, ал. 3 от ЗПП, съгласно която не са независими членове представителите на държавата в органите на управление и контрол на публичните предприятия, се налага изводът, че жалбоподателят не попада и в обхвата на лицата по чл. 6, ал. 1, т. 51 от ЗПК, тъй като не е представител на държавата в Съвета на директорите на дружеството. Предвид това за него не е било налице задължение за подаване на декларация за имущество и интереси по чл. чл. 52, ал. 1, т. 3, вр. с чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК.

Така мотивиран, съдът отменил оспореното НП.

Настоящият състав на АССГ напълно споделя мотивите на СРС, поради което не следва да ги преповтаря, като е налице установена практика по спорния въпрос, по която се е произнасял и същият.

Съдът намира за недопустимо разширяването на кръга лица, на които да бъде вменено задължение за деклариране на имущество, неизпълнението на което да се третира като нарушение. Кръгът лица е лимитативно изброен и следва да бъде съобразяван от органа. Нещо повече, касае се обвинително производство, поради което всякакво разширително тълкуване е недопустимо. Не на последно място, качеството на лицето, което ще го направи задължено за изпълнение на дадено задължение, е сред елементите на фактическия състав на самото нарушение, поради което подлежи на установяване и доказване от органа. Същият не само че не е сторил това, но явно счита, че недопустимо следва да третира всички лица – членове на управителните тела на публични предприятия за задължени по ЗПК, което не съответства на волята на законодателя.

По изложените съображения, касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а решението на СРС оставено в сила.

При този изход на спора, в полза на ответника по касация следва да бъдат присъдени претендираните и доказани разноски в размер от 605 /шестстотин и пет/ евро, заплатени в брой. Сумата минимално надвишава определения нормативен минимум, поради което не подлежи на редуциране.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 19 от 05.01.2026г. по НАХД № 6354/2025г. на СРС, с което е отменено НП № КПК-НП-34 от 18.02.2025г. на Председателя на КПК.

ОСЪЖДА КПК да заплати в полза на Б. М. П. сумата от 605 /шестстотин и пет/ евро, представляваща заплатен адвокатски хонорар.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ